

برترین بانک کشور نیاز به توجه ویژه دولت دارد

دولت بانک کشاورزی را در حمایت از بخش تنها نگذارد

محمود زارع

کارشناس مدیریت طرح و برنامه
سازمان جهاد کشاورزی استان مازندران

ضعیف کنیم که نتواند در جرگه رقابت با دیگر بانک‌ها دوام و قوام یابد!

بانک کشاورزی، در جریان مصوبه شورای پول و اعتبار، در مقایسه با دیگر بانک‌ها دچار خسران شده است. ما نباید به طور طبیعی از سرمایه‌گذار این توقع را داشته باشیم که منابعش را در جایی سرمایه‌گذاری نماید که هم نرخ کمتری در سرمایه‌گذاری دارد و هم در شرایط معمولاً نامطمئن به سر می‌برد و هم آسیب‌پذیری بیشتری را دارا می‌باشد.

این اعتقاد یا در واقع پیشنهاد بانک مرکزی در خصوص یکسان‌سازی نرخ سود و کارمزد و حذف سهمیه‌بندی اعتبارات بخش‌های مختلف اقتصادی می‌تواند در رفع چنین مشکلی سودمند افتاده و بسیاری از مشکلات فعلی را مرتفع سازد. بخصوص مساله مهم تامین نقدینگی را.

در مقایسه با بخش‌های دیگر مانند بازرگانی، مسکن، صنعت و بخصوص خدمات ملاحظه می‌شود که در تامین نقدینگی چندان مشکلی را نداشته‌اند. ولی توان کارشناسی مسوولان تاکنون نتوانسته صرفاً مشکل سرمایه در گردش بخش کشاورزی را به همین دلایل حل نماید.

از طرف دیگر ما انکار نمی‌کنیم که بایستی نرخ سود و کارمزد بخش کشاورزی کمتر از دیگر بخش‌ها باشد و این با توجه به شرایط خاصی که ما در این بخش داریم و بخصوص واقعیات فراتر از مساله اقتصادی این موضوع (موضوعات حتی سیاسی

کشاورزی در مقایسه با تولیدات دیگر بخش‌ها
۳- مشکل نبود ساختارهای لازم و مناسب حمل و نقل برای ورود تولیدات بخش به بازارها در زمان و موقع معمول خود

۴- عدم یکپارچگی و قطعه قطعه بودن اراضی کشاورزی و بلاتکلیفی غالب این اراضی از نظر اسناد مالکیت

۵- نوپایی فرآوری محصولات کشاورزی و صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی

۶- و دیگر مسایل و مشکلات عدیده بخش...
به طور معمول و طبیعی بانک‌ها تمایل دارند منابع خود را به بخش‌هایی اختصاص دهند که سودآوری بیشتری داشته و این موضوع در سیستم بانکی امری منطقی است و پر واضح است که نمی‌خواهند در بخش‌های آسیب‌پذیری مانند بخش کشاورزی تخصیص منابع داشته باشند؛ آن هم با کمترین میزان و نرخ سود و کارمزد!

قصد در این مقال، مختصر بررسی متضاد این نکته می‌باشد که "هم بایستی نرخ تسهیلات در بخش کشاورزی پایین باشد و هم نبایستی مهمترین بنگاه اقتصادی تامین‌کننده منابع بخش را آنقدر

بانک مرکزی با توجه به ماده ۱۲ قانون برنامه چهارم توسعه؛ معتقد به حذف سهمیه‌بندی بخشی از تسهیلات اعطایی بانک‌ها و یکسان‌سازی نرخ‌های سود تسهیلات بانک‌ها، بین بخش‌های اقتصادی، به عنوان یکی از سیاست‌های راهبردی یا تحت عنوان نوسازی ساختاری نظام بانکی می‌باشد.

اما در شرایط کنونی شورای پول و اعتبار، نرخ‌های سود بانکی را برای بخش‌های مختلف اقتصادی، متفاوت از هم تصویب نموده که براساس آن، بخش کشاورزی حداقل نرخ سود و کارمزد تسهیلات بانکی را دارا می‌باشد و شاید از همین روست که بانک‌ها تمایل چندانی به سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی ندارند.

به این مساله باید مسایل و مشکلات عدیده‌ای را نیز افزود که اهم آن عبارتند از:

۱- مسایلی مانند ریسک‌پذیر بودن سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی به دلیل آسیب‌پذیری بخش در برابر شرایط و مصایب طبیعی و وضعیت‌های متفاوت آب و هوایی

۲- مشکل فسادپذیری بیشتر محصولات

منابع خود را به بخش کشاورزی اختصاص دهند، اما در بررسی عملکرد و آنچه که گذشته است به راحتی می بینیم که علی رغم ابلاغ دستورالعمل های قانونی، این کار صورت عملی به خود نگرفته است و بانک ها از اجرای آن امتناع ورزیده اند و در یک نگاه چنین مصوبه ای که به قصد تقویت بخش کشاورزی بوده در نهایت موجبات تضعیف آن را فراهم آورده است.

خلاصه کلام این که ما نباید بانک کشاورزی را در حد یک صندوق صرف تامین کننده منابع یک بخش خاص محدود کرده و دست و پای آن را بسته و از صحنه رقابت با بانک های دیگر به دور نگه داریم که این خود در درازمدت به ضرر خود بخش کشاورزی نیز خواهد بود، زیرا یک بانک ضعیف و تنزل یافته در حد یک صندوق تامین اعتبار را یارای حمایت از بخش مهمی مانند کشاورزی نخواهد بود.

محصولات بخش کشاورزی، خرید تضمینی و بخصوص به موقع تولیدات مهم بخش و همچنین حمایت لازم در برابر بلایای طبیعی و آسیب های جوی، صورت پذیرد.

تجربه نشان داده است که با آیین نامه و دستورالعمل نمی توان سیستم بانکی را به این موضوع وادار کرد که منابع متناهی را برای سرمایه گذاری در بخش اختصاص دهد که نداده است.

حال آن که این تنها بانک کشاورزی بوده که تا حدود قابل ملاحظه ای به تعهدات بخشنامه ای خویش عمل کرده است و عملا دیگر بانک ها از تخصیص منابع حتی براساس دستورالعمل های قانونی طفره رفته اند و متناسب با سهم منظور شده سرمایه گذاری نکرده اند.

در طول مدت برنامه دوم و سوم، با تدوین قانون، بانک ها موظف شده بودند که یک پنجم از

بخش با توجه به اهمیت و حساسیت محصولات استراتژیک کشاورزی) به روشی مشخص می باشد. اما منطقی تر آن است که این حمایت بایستی از سوی دولت صورت پذیرد نه سیستم بانکی، چون به تجربه ثابت شده است که چنین تفاوت هایی سیستم بانکی را در راه مقاومت هایی قرار می دهد که در نتیجه نه فایده ای را برای بخش داشته و نه مفید به حال بانک ها می باشد، بخصوص بانک کشاورزی که بانک تخصصی بخش است.

سرمایه گذار حق دارد که با ضریب اطمینان بیشتری برای بازگشت سرمایه و سود مورد انتظار، چشمداشت داشته باشد، حال اگر بنا بر کمتر شدن نرخ سود در بخش می باشد که باید باشد، این مساله باید از سوی دولت و از طریق حمایت های معمول و عرفی شده در همه کشورها مانند تامین یارانه نرخ سود و کارمزد بانکی و دیگر حمایت ها مانند بیمه

برگ اشتراک ماهنامه دماگشت صنعت

نام خانوادگی : نام :

شغل : نام شرکت یا موسسه :

سمت : تحصیلات :

نوع فعالیت :

تعداد مورد نیاز از هر شماره : درخواست اشتراک از شماره :

نشانی کامل :

کد پستی : تلفن :

صندوق پستی : نشانی مجله : تهران صندوق پستی ۱۴۱۵۵-۵۴۶۷

راهنمای اشتراک

یک سال ماهنامه دام، کشت و صنعت را دریافت کنید

- ۱- فرم اشتراک را کاملا خوانا تکمیل کرده و کد پستی را حتما قید فرمایید و همراه با برگ واریز وجه به نشانی دفتر مجله پست و یا با نمابر ۸۸۸۳۲۳۶۱ ارسال نمایید.
- ۲- حق اشتراک را : به حساب جاری مهر بانک کشاورزی شماره ۱۰۰۳۹۲۰۳۳۰۰۶ به نام ابوالقاسم گلباف واریز نمایید.

توجه : حق اشتراک یک ساله برای موسسات دولتی ۱۵۰۰۰ تومان

برای بخش خصوصی ۱۲۰۰۰ تومان و برای دانشجویان ۸۰۰۰ تومان است